

متن پرسش

همه عمرم تلاش کردم پوچیه زندگيه مردم رو بهشون گوشزد کنم، با وجودم با حضورم با اعمالم. خیر خواه بودم ولی باهام بد شدن. عزیزانم انسانهای خوب تنها هستند در حالی که بیشترین شوق رو به ما دارند. آدمهای خوب تا زمانی خوبند که با بهتر از خودشون برخورد نکنند، ازین رو سرداران صدر اسلام در برخورد با وجهه های انسانی اعلا تر حضرات معصوم، تازه فهمیدند چقدر بدند. قلب من متوجه مردی شده که از همه بهتره، ازین رو همه باهاش دشمنی دارند. نمی‌دونم حدود هزارسال تنهایی در روی کره زمین، با وجود دشمنی همه مردم کره زمین، و غربت و تنهایی در میان مردمان چه رنج بزرگیه؟ بیایید اورا هم ببینیم و دوست بداریم، او سرشار از زندگی است. او حضرت حجت ابن الحسن، معشوق خداست او همان زندگی است، که بدون پوچی در جاودانگی، شور، عزت و عشق منتظر ماست.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آنچه منجر می‌شود تا انسان به زندگی خود معنا ببخشد در بستر احترام به انسانیت انسان‌ها در عین تواضع و خوش‌بینی می‌باشد. موفق باشید